

מסורת הש"ס

(א) ז'ל"ג עולה; (ב) ספספת טדהרות פ"א ה"ג וספספת ט: ע"ש נדה ע"ש; (ג) דמקן (ד) ז"ק, (ה) ונעין ספספת ה"ג טוב ד"ה עולה העוקן, (ו) אלו דבורים שיעל על ד"ה הקומץ ש"ך למחני ד' ט. ומד"ה קומץ ע"ד ד"ה אכל ש"ך למחני ד' ט. (ז) ז"ק מ"ן, (ח) קדשי ה' והכהנים הד"ה ז"ק, ט' פ' שמי הלחם דל"ן דוחות לא שנת ולא י"ט ונאפות מנעבד א"כ כשנאפה מנעבד הרי הם פסולים למחר גלינה אלא ע"כ דל"ן ליה פסלה כהו אורי"י נגזס שפיר בו ז"ק, (י) והלחם שד"ה, (יא) ז"ק פ"ד ע"ד מה; ד"ה אכל, (יב) שחקשו כבלי ראשון ז"ק, ט' ז"ק.

מוסף רש"י

טבול יום תהלה לקדש. מנלה עשו בקודש להיות טבול יום אלא כדאשון לטומאה וימא שנים בקדש זה מזה, שאלו שנתנו כטבול יום נעשה ע"י ושהם את מנינו ע"י טבול ושהם קריון ע"י טבול שמתקל"ן את אחרים והשלישי פוסל את הנידעי להיות הוא עצמו פסול אלא לא יפסול את אחרים כנגעו (טוטה כס).

רבינו גרשום

צורתו: אבל לאכילה. להחירו לאכילה לא אכל שנתה זריקה מועלת והיינו דקאמר ר' איסורא איבא: סליק פירקא הובשרה ליפסול כלומר משמלקה ונתוספה בה קדושה שהיא נפסלת אם נגע בה טבול יום או מחומר כפורים ובלגיה: הוזה דמה היבדא דע"ה משום פיגול. היבדא דע"ה במקום קדושה דבהמה קאי יהוהא וקבעה פיגול כשחישבו בו קודם לכן כמו זריקה דבהמה. ושבוש ים בי אסורו נותר וטמא: והוזה בה מעילה. דכיון דהוה דרוש בו הוהי להכניס: אבל איטמויי לא שטמא אחרים לא: מתניתין מני. דקמי הובשרה ליפסול ולא ליטמא: רבנן איה. דאמי כשם שפוסל טבול יום משקין תרומה ואוכלי תרומה ואינו מטמא כרתגן ואלו פוסלין בתרומה כו' וטבול יום כן פוסל אוכלי קדש ומשקי קדש ולא מטמא:

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ח.

עין משפט גור מצוה

- א א מ"י פ"ג מהלכות מעילה גלגל: 1
- ב ב מ"י פ"ג מהלכות טומאת חולעין הל' 1
- ו פ"ג מה' אבות הטומאה הלכה: 1
- ג ג מ"י פ"א מהלכות פסוקי הלכה: 1
- ד ד מ"י פ"ג מהלכות מעילה הלכה: 1

שיטה מקובצת

א לא לאכילה לא מצרע חיבת הוא ודאי ר' נמחק: ב הובשרה ליפסול בטבול אהי ה' נמחק: ג חייבין ע"ה משום את ר' נמחק: ד ולא נהירא דמה חיבת נהירא נמחק: ט ר"ע דהוה ל' ע"כ: ו קאמר הבא כ"י ו בפירול אבל אינו חושש למחני אחרים דינים לשם כ"י ס"א ודא דקאמר לשריפה ה"ק כלומר דא דקאמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא דמי לשריפה עומד לא קאמר וזריקה מועלת כי אלא לחייב משום פיגול ונותר וטמא ולא להחירו באכילה אבל אינו חושש למינות אחרים: ז מ"י דלאכילה לא מצרע חיבת דלא פליג אמתי נמחק: ט קדשים פירוש שמתו או ששינה מקומם ולומר לנו דאצי"ג דפסולין מ"ם לא פקעא דחייבוי מנייהו ומעלין בהם ומכאן ואילך איירי בקדשים העשויים בהכשר ה"ס: י ז כלומר דאם נגעו בה פסול: יא ובלגיה וית' מאי קאמר ובלגיה וית' קודם הוזה איירי הבא מדקאמר בתר הכי הוזה דמה ששמע דעי השתא לא איירי בהוזה ויא לאשר בלית יום וילגה אלא אפטר האתור ויהא דריל בלגיה: יב והוה נעשית ביום: יג מתחיל לניח של ביום: יד וילגה משעת מליקה מונין: יו יבדי בהמה קדשי קדשים: יז כ"ד ליוזק והלוות ה"ג גבי עוף דלא: יח כולוה שהוה פירם ה"ג על סלקי לגבה כי אם לא והוה: יט לפי שקורם לעולה ועולת העוף חיבת קדומת נמחק: יא להכניס בעולת העוף חיבת ובחטאת נמחק: יב ואף לאחר הקטרה ע"י שנתא לביח את מ' נמחק: יג הבשר ביוזק והוה יוצא: יד הינו שניתה הרם על המזבח מן הצואה ה"ס: טו כן בטומאה דטומאה הוהה בצבור וי"ל: טז ע"כ דשלישה בחי דשנים היו שם: טז על אחרון שחן לפני ולפנים (ט) עשה בין הבדדים ואחרים על: טז כבשר דמאחר שנוקד את ש' נמחק: טז בעורות דבחי עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה נפקי: טז הלחם שתי הלחם נאפות: יט הם פסולות

אכל לאכילה לא מרנה כלומר אכל לענין שיאכל לא מהניא זריקה ולא ז' נראה דמה לו להזכיר עיבור זורה דלא איירי ציה ר"ע א הל"ל עד כאן לא קאמר ר"ע אלא לאקדושי כמעילה ולחויצה משום פיגול ונותר וטמא ועוד קשיא דכפסחים (דף קז) ששמע דלא מהניא זריקה להזכיר עיבור זורה א דלאמר התם נטמא הפסח או שילא שרף מיד וגרלה לפרש דה"ג קאמר ו כי קאמר רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא כלומר לענין דצריס האמורים כמשנה לאקדושי כפיגול ו אכל מכל מקום לשריפה אויל מיד יו דלא פליג אמתי:

הדרן עלך קדשי קדשים

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הדרן עלך קדשי קדשים

הוא ר' נמחק: ב הובשרה ליפסול בטבול אהי ה' נמחק: ג חייבין ע"ה משום את ר' נמחק: ד ולא נהירא דמה חיבת נהירא נמחק: ט ר"ע דהוה ל' ע"כ: ו קאמר הבא כ"י ו בפירול אבל אינו חושש למחני אחרים דינים לשם כ"י ס"א ודא דקאמר לשריפה ה"ק כלומר דא דקאמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא דמי לשריפה עומד לא קאמר וזריקה מועלת כי אלא לחייב משום פיגול ונותר וטמא ולא להחירו באכילה אבל אינו חושש למינות אחרים: ז מ"י דלאכילה לא מצרע חיבת דלא פליג אמתי נמחק: ט קדשים פירוש שמתו או ששינה מקומם ולומר לנו דאצי"ג דפסולין מ"ם לא פקעא דחייבוי מנייהו ומעלין בהם ומכאן ואילך איירי בקדשים העשויים בהכשר ה"ס: י ז כלומר דאם נגעו בה פסול: יא ובלגיה וית' מאי קאמר ובלגיה וית' קודם הוזה איירי הבא מדקאמר בתר הכי הוזה דמה ששמע דעי השתא לא איירי בהוזה ויא לאשר בלית יום וילגה אלא אפטר האתור ויהא דריל בלגיה: יב והוה נעשית ביום: יג מתחיל לניח של ביום: יד וילגה משעת מליקה מונין: יו יבדי בהמה קדשי קדשים: יז כ"ד ליוזק והלוות ה"ג גבי עוף דלא: יח כולוה שהוה פירם ה"ג על סלקי לגבה כי אם לא והוה: יט לפי שקורם לעולה ועולת העוף חיבת קדומת נמחק: יא להכניס בעולת העוף חיבת ובחטאת נמחק: יב ואף לאחר הקטרה ע"י שנתא לביח את מ' נמחק: יג הבשר ביוזק והוה יוצא: יד הינו שניתה הרם על המזבח מן הצואה ה"ס: טו כן בטומאה דטומאה הוהה בצבור וי"ל: טז ע"כ דשלישה בחי דשנים היו שם: טז על אחרון שחן לפני ולפנים (ט) עשה בין הבדדים ואחרים על: טז כבשר דמאחר שנוקד את ש' נמחק: טז בעורות דבחי עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה נפקי: טז הלחם שתי הלחם נאפות: יט הם פסולות

אכל לאכילה לא מרנה כלומר אכל לענין שיאכל לא מהניא זריקה ולא ז' נראה דמה לו להזכיר עיבור זורה דלא איירי ציה ר"ע א הל"ל עד כאן לא קאמר ר"ע אלא לאקדושי כמעילה ולחויצה משום פיגול ונותר וטמא ועוד קשיא דכפסחים (דף קז) ששמע דלא מהניא זריקה להזכיר עיבור זורה א דלאמר התם נטמא הפסח או שילא שרף מיד וגרלה לפרש דה"ג קאמר ו כי קאמר רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא כלומר לענין דצריס האמורים כמשנה לאקדושי כפיגול ו אכל מכל מקום לשריפה אויל מיד יו דלא פליג אמתי:

הדרן עלך קדשי קדשים

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הדרן עלך קדשי קדשים

הוא ר' נמחק: ב הובשרה ליפסול בטבול אהי ה' נמחק: ג חייבין ע"ה משום את ר' נמחק: ד ולא נהירא דמה חיבת נהירא נמחק: ט ר"ע דהוה ל' ע"כ: ו קאמר הבא כ"י ו בפירול אבל אינו חושש למחני אחרים דינים לשם כ"י ס"א ודא דקאמר לשריפה ה"ק כלומר דא דקאמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא דמי לשריפה עומד לא קאמר וזריקה מועלת כי אלא לחייב משום פיגול ונותר וטמא ולא להחירו באכילה אבל אינו חושש למינות אחרים: ז מ"י דלאכילה לא מצרע חיבת דלא פליג אמתי נמחק: ט קדשים פירוש שמתו או ששינה מקומם ולומר לנו דאצי"ג דפסולין מ"ם לא פקעא דחייבוי מנייהו ומעלין בהם ומכאן ואילך איירי בקדשים העשויים בהכשר ה"ס: י ז כלומר דאם נגעו בה פסול: יא ובלגיה וית' מאי קאמר ובלגיה וית' קודם הוזה איירי הבא מדקאמר בתר הכי הוזה דמה ששמע דעי השתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה

הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים

בפירום. כלומר י' שאם נגעו י' צנה טבול יום ובמחוסר כפורים] פסול מלאכול: ובלגיה. יא צלינת דם בשקיעת החמה א"ג צלינת צמר ליום וילגה וצ"ג דצמר הכי קמיני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי צהוה ואל"ה צלינת יום וילגה אלא לאחר הואה שהרי ומשעת מליקה מונין: הוזה דמה חייבין ע"ה משום פיגול נותר וטמא וראין בה מעילה: גמ' קתני הובשרה ליפסול בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלגיה ליפסול אין אבל לשמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תהלה